Lehekuu 18. päiv 2010
Nummõr 10 (206)
Leht mass erälde ostõn 5 kruuni

UMA LEHT

VANA VÕROMAA RAHVA UMAN KEELEN LEHT

Uma Pido juhi: närv om iks seen!
Kae lk 2

Taivaskoda – Põlva kihlkunna kõgõ vägevämb paik
Kae lk 3

Ruitlanõ: Värnik võitja, Laar kaotaja
Kae lk 4

9 771406 922005

Tulõva savvusanna-raamat ja -päiv

Üts kimmäs asi, midä vana Võromaa savvusannu alalõhoitmisõ hääs tetäs, om savvusanna-pildiraamat.

«Sannaraamatut tulõ kõgõpäält aasta otsa ette valmista,» seleť ettevõtmisõ vidäjä Margna Epp. Täl om joba kokko koťat teedüst inämb ku 200 savvusanna kotsilõ. Üten fotograaf Kalve Toomassõga käve tä aastil 2004–2006 sannu mõõtman ja pildistämän. Raamadu jaos valitas vällä 20–30 huvitavambat. «Viil om mano vaia kirota jutt, panda mano perimüst,» seletäs Margna Epp.

Raamat tulõ põhilidsõlt võrokiilne, eesti, soomõ ja inglüsekiilse kokkovõttõga värviline album – seod pidänü saama ka vällämaa küläliisile kinki.

Kuis viil savvusannu hoita ja kuis vana Võromaa savvusann UNESCO ilmaperändi nimekirja saia, tuust kõnõldi 6. lehekuul võrokõisi tsõõriklavva takan Rõugõ kihlkunna Tilgu külä Sepä talon. Tsihis om saia savvusann sinnä nimekirja, kon omma nuu aśa, minkalõ om kipõt kaitsmist vaia. Noorõmba inemise ei tiiä jo savvusannast palľond ja sannu esi tükütas kah tuuperäst maaha lahkma.

Joba om naatu savvusanna kotsilõ tiidmisi kogoma, a plaan om tuu tüü mano haarda ka Tarto ülikooli etnoloogia-oppusõ tudõngi.

Sügüse plaanitas tetä savvusannapäiv: inemise saanu teedä sannakombist ja ka esi sannan kävvü. Turismitegijä Veeroja Eda vidä iist savvusanna-kodolehe tegemist.

HARJU ÜLLE

Rahvarõivin Uma Pido rongikäüki!

Et Uma Pido rongikäük küländ pidolik saasi, otsva kõrraldaja rahvarõivin inemiisi kihlkunnasilte ja pidotunnismärke kandmisõ mano.

Nõsta tulõ seo pido tunnismärki lõõtspilli ja minevä pido tunnismärki parmupilli. Tuus om vaia kokko 12 miist. Tuu tegemise man piässi mehe vähembält paarikaupa ütesugutsõn rahvarõivan olõma. Egä kihlkunnasildi kandmisõ mano om vaia kattõ tuu kihlkunna rahvarõivan miist ja kattõ naist.

Kiä taht avita, kõlista Sinivee Heidolõ tel 799 8948 vai kiroda heido@polvamaa.ee.

Sugupuiõ näütüs Põlvan

24. lehekuu päävä kell 18 tetäs Põlvamaa keskraamadukogon vallalõ vana Võromaa sugupuiõ näütüs. Näütüse panď kokko Eesti genealoogia seldsi Võromaa osakund.

Osakunna juht Hinni Maimu kõnõlõs näütüsest ja seldsist. Sekretär Kochi Kaire oppas, kuis suguvõsa uurmisõ man Interneti api pruuki.

Näütüs jääs vallalõ nikani ku 30.07.

UL

HARJU ÜLLE PILT

Laululusti kunnakoori vidä pitto Vestla Heli (hääd kätt), laulva (häält puult kaiõn) Muruväli Margit, Patrasoni Helju, Kikka Taisi, Kallas Linda, Piirimaa Jaana, Valso Aino, Jõõgre Malle, Laanõ Heli ja Kiudorvi Tiina.

Kunnakoori Umma Pitto

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

Uma Pido lauluproovi käävä parhilla tävve huuga. Esieränis hoolõga haŕotasõ laulmist 16 kunnakuuri – mitte ammõdi poolõst koori, a väiku laulupundikõsõ üte kandi inemiisist, sõprust vai tüükaaslaisist.

«Lehest loimi, et sääne värk tulõ, võtsõmi julgusõ kokko ja helistimi, et kas mi ka kõlbami,» kõnõľ Laululusti kunnakoori laulja Laanõ Heli Laheda vallast Vanast-Koiolast.

Laululust om valla 43aastanõ laulukuur, kon laulva «vähembält hinge poolõst noorõ» naasõ. Umma Pitto laulma taheti tuuperäst, et edimäne pido miildü. «Väega illos olľ ja haardsõ väega üten,» kitť koorijuht Vestla Heli. «Võimsa olľ ja säält tulľgi plaan, et saasi esi kah kunagi sinnä püüne pääle!» üteľ Laanõ Heli.

Laululusti proovi omma kõrra nädälin Tilsi sotsiaalmajan. Laulunaasõ seletivä, et kõik pidolaulu miildüse ja omma selge kah kõik joba. ««Võromaa laulu'» om häste illos laul, Ilvesse Aapo sõnno pääle,» üteľ Laanõ Heli vällä uma lemmiklaulu. «Kõnõtraati» nimmati kah.

Võro keelen om huvitav laulda, arvsi naasõ: näist suurõmba jao kodonõ kiil om võro kiil. Pitto mindäs iks «pidovormin», Põlva kihlkunna naisi rahvarõivin.

Umma Pitto minejä kunnakoori:

Tandsurühmä Reilender laulukuur (Ruusa)
Valga süämesõpru seldsi segäkuur (Valga)
Ilmanaba lugõmistarõ kunnakuur (Võro)
Savukunna kuur (Lääne-Virumaa)
Kunnakuur Sulplasõ (Sulbi)
Tsiistrinuka kunnakuur (Tsiistri)
Nopri rõõsk kuur (Kärinä)
Kunnakuur Ahoalotsõ' (Võro)
Parksepä kuulkunnakuur (Parksepä)
KogoKunnaKuur (Talliin)
Punamütsikese kunnakuur (Võro)
Johannese kuul Rosmal (Rosma)
Munamäe kunna' (Haani)
Võro naisiklubi kunnakuur (Võro)
Rüärääk (Haani)
Laululust (Vardja)

Juuri vägi Räpinä ja Kääpä katõ noorõ kunstnigu seen

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

Räpinält peri Platsi Liiso (25) ja Kääpält peri Hintsi Anna (27) tsusksi minevä iispäävä uma näo Võro liinagalerii saali tuuduhe mullaunikuhe – sääne etendüs käve kokko kunstnigõ näütüse «Juuri mano» vallalõ tegemisega.

Hintsi Anna (kural) ja Platsi Liiso päält näo mulda tsuskamist.

Anna «Suguvõsa kokkotulõk».

Anna teos «Minu kapp».

HARJU ÜLLE PILDI

Ku Liiso ja Anna olli uma näo mullast puhtas pühknü, sis laulsõ Anna tenolaulu mõlõmba imäle ja vanalõimäle. Edevanõmba ja kodokotus omma kunstnigõ jaos väega tähtsä.

«Juurõ omma jõu läte,» ütles Liiso. «Märgota tuust, mille külen juurõ omma, kost ma võta uma kimmüse ja jõu edesi minnä. Eestläisil pidi olõma väega tukõv paiga-armastus, mu jaos om tuu paik vanaimä Põllu talo Räpinä küle all.»

«Ku mu vanaimä nelä aasta iist är kuuli ja aasta peräst sündü tütär Leele, sis ma naksi märkmä tuu pääle, miä tuu inemise elo om ja kos omma juurõ, miä tegevä mu tollõs, kes ma olõ,» kõnõľ Anna. «Juurõ omma kimmä ja tulõva mukka üten: ku olõ näütüses Ameerikan, sis tunnõ iks, et olõ Võromaalt peri.»

Ku hariligult saa-i vanõmba inemise nuuri kunstnigõ vaimuhelgähüisist arvo, sis seo näütüs om tõistmuudu.

Joba vallalõ tegemise pidol olli suurõmb jago kaejist vanõmba inemise. «Päämidselt Anna suguladsõ, nä eläse Kääpäl, säält om Võrolõ kiviga visada!» naard Liiso.

A näütüs vannolõ miildü, huulmada tuust, et tego om esierälidse kunstiga. Saa-i imehtellä ilosat Võromaa luudust vai pilliga vanamiihi portreid.

Tuu asõmõl kõnõlõs Hintsi Anna mulda täüs suu telekraani pääl: «*Mullast oled sa sündinud, mullaks pead sa saama!*» ja ussõmulgust kaes vällä Liiso koolnu vanaesä pilt.

Inne näütüse vallategemist uurõ mõlõmba kunstnigu umma sugupuud ja Liiso tsehkenď tuu üles kah.

Platsi Liiso ja Hintsi Anna näütüst saa kaia seo kuu 28. pääväni. Sügüse tahtva nä tuud näüdädä Helsingi Eesti majan.

Ütenkuun Umma Pitto!

Katõ aastaga iist, ku Võro Kubijal edimäst Umma Pito peeti, sis tulĺ kokko üten võrokeelitsit laulõ laulma mitu tuhat inemist. Ummõhtõ olĺ ka noid, kiä es tulõ ja mõtli, et mine tiiä, kas iks om hää pido, tii koton midägi aśalikku ja lää perän sanna...

A ku pidolidsõ rõõmsan tujon kodo lätsi ja ummilõ tutvilõ kõnõli, ku vahva edimäne võrokiilne laulupido olĺ, sis olĺ palĺodõl kodo jäänüil iks hallõ miil.

Tuuperäst või arvada, et tõistõ pitto tulõva iks nuu kah, kiä minevä kõrd tulõmada jätivä.

Uma Lehe toimõndus härgütäs iks umalt puult, et tulkõ muidoki: võrokiilne laulupido om jo õnnõ üts kõrd katõ aasta takast.

Ku pitto minekis rõivit valima nakkati, sis olnu kõgõ parõmb, ku ti saanu iks uma kodokandi rahvarõiva sälgä panda. Ku teil nuu muidoki olõman omma.

Uma Pido kõrraldaja kutsva rahvarõivin inemiisi appi ka Uma Pido rongikäügi kihlkunnasilte ja pidotunnismärke kandmisõ mano. Ku ti saanu avita, sis andkõ hindäst kimmähe teedä.

Umal Pidol ummin rõivin – tuu om iks kõgõ ilosamb!

HARJU ÜLLE,
päätoimõndaja

UMA LEHT

Telmisenummõr 00917
Ilmus egä katõ nädäli takast tõsõpäävä
Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro
E-post: umaleht@umaleht.ee; info@umaleht.ee

Päätoimõndaja: Ülle Harju 78 222 21, 56 606 494
info@umaleht.ee
Keeletoimõndaja: Laivi Org laivi77@hot.ee
Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster 56 213 177
mariko.faster@gmail.com

Välläandja: Võro Selts VKKF
Trükjä: AS Võru Täht

Lehe välläandmist tugõva:
Riiklinõ programm «Lõunaeesti kiil ja kultuur» ja
EESTI KULTUURKAPITAL

Uma Leht Internetin: www.umaleht.ee

Paprõlehe-kujolist Umma Lehte saa lukõ ka Internetist www.netiajakiri.ee päält! netiajakiri

Uma Pido juhi: närv om iks seen!

1 küsümüs Uma Pido pidojuhtõlõ: kuis pidos ette valmistati, kas närv om ka seen?

METSURI MARJE,
Uma Pido memm, näütlejä:

«Ku tõsõ ütlese, et näil om närv seen, sis ma ütle, et mul om iks kah – ma ei olõ säänest asja inne tennü. Ma olõ kunagi Võro kultuurimajan juhtnu väliseestläisi kokkotulõkit. Mäeotsa Ain olĺ sis mu abilinõ, õkvalt kooli lõpõtanu nuur näütlejä. Tuu tulĺ külh umal aol väega häste vällä.

Trassi Raivo helisť mullõ, et ma pidojuhis tulõsi, et ma olõ Võromaalt peri ja mõista võro kiilt. Ma viil ütli, et väega pelgä, a olli iks nõun.

Nüüt opi luulõtuisi: võro kiilt võit sa jo kõnõlda külh, a lukõ om toda iks väega rassõ! Luulõtuisin om hulga kihlkunna-varjundit, tuu kiil ei olõ peris tuu, midä mu kandin kõnõldi, ku ma nuur olli. Vast antas andis, ku mõnõ õ vai ä-ga essü!

Üte kõrra olõmi Erki ja Lauliga kuun lugõnu, 27.–28. saami sis kokko ja haŕotami kõvastõ. Edimäst pito olõ video päält nännü, tuu olĺ külh väega torõ. Olõ inemiisi käest kuulnu, et olĺ nii kinä ettevõtminõ – annas Jummal, et meil ka õnnistusi!

Et ma olõ peri Erästverest, sis Indsikurmu om mullõ tähtsä kotus. Sai käütüs Indsikurmun esinemän tandsurühmä ja laulukooriga. Tiatriga olõ kah mängnü paar-kolm kõrda, a sis olĺ vana laululava, nüüt om kõik jo vahtsõnõ.

Väega illos, et võrokõsõ omma sändse pido tegemise ette võtnu. Ma imetle Ojari Triinut, kes võtt taad asja iist väega süämega.

Ka nuuri pidojuhtõ otsminõ Põlvan olĺ torõ üritüs – üllätüs olĺ tuu, et nii palĺodõl olĺ huvi taa rassõ võro keele vasta: nii palĺo nuuri inemiisi olĺ sääl (15 nuurt – UL). Uma laulu võistlus Pokumaal olĺ ka väega torõ: hää, et võrokõisi siän nii palĺo sõnaliisi om.»

HARJU ÜLLE PILDI

Metsuri Marje Kubijal uma suvõkodo lähkül.

OTSARI LAULI,
memme abilinõ, Tarto Miina Härma gümnaasiumi 11. klassi näio:

Otsari Lauli uut ilosat pito.

«Närv om iks seen, väega hulga rahvast tulõ paiga pääle ja seo om kõigilõ väega tähtsä pido. Tekste sääl ette kanda ja süämest tuud tetä – tuu om suur vastutus. Suurõmb jago luulõtuisist, midä mi sääl loemi, kõnõlõsõ kodost, määne om Võromaa. Ku iks kõik võro rahvas kokko tulõ, sis piät näile näütämä, et ku illos mi Võromaa iks om.

Tahassi, et tulõssi väega illos pido. Eelmine pido om iks nii hingen...

Mitmõ mu klassikaaslasõ omma ütelnü, et tulõva kimmäle Umma Pito kaema. Kasvai tuud, miä tuu aja nii hulga üte kandi inemiisi kokko.

Tõisin paigun, Tarton vai Talinan, ei olõ jo säänest kokkohoitmist nigu Võromaal. Uma aśa ajaminõ om meil viimätsil aastil perädü palĺo kasunu.»

LIMBAKU ERKI,
memme abilinõ, Põlva ütisgümnaasiumi 10. klassi nuurmiis:

«Haŕotamisõ mõttõn kõnõlõmi ütstõsõga koton võro keelen. Muido mi nii egäpäävätselt ei kõnõlõ võro kiilt.

Ma looda, et pidol iks võro keelega ei kopõrda. Teksti saami jo kah kätte õnnõ kats päivä inne pito!

A ku sääne pakminõ tulĺ, sis pidi iks jo tuust kinni haardma!

Esinejä-tüüp olõ õnnõs kah ja taha hinnäst näüdädä.

Pillimiis olõ: lõpõda muusikakooli klavõri eriala timahava. Tandsi ja laula kah.

Umma Pito ooda joba väega!»

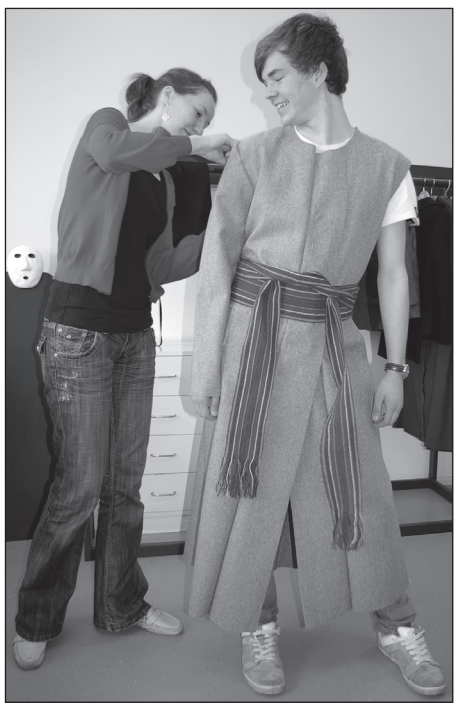

Umblõja Kabel Anne pruuv Limbaku Erki sälgä Võromaa mehe pikk-särki.

Savvusann

Võromaa inemiisi mälehtüse savvusannast: kuis sääl käüti, midä kõnõldi, midä pääle mõskmisõ viil tetti ja miä viil sannast meelen om.

Kirmse külä suidsosanna

Ku ma latsõn mäletämä naksi, olĺ Kirmse küläh 19 talopidämist ja kats väikumbat majapidämist, koh talotüüga elämist es saia. Noist üts tegi puuanomit, tuubrit, vannõ, tünne ja esiki puust pangõ. Tõõnõ olĺ ütsik naanõ: tuu ao külä ja ümbrekunna latsi vastavõtja. 21 elämist ja egalütel uma sann. Kõik suidsosanna. Õnnõgi üteh suurõmbah taloh olĺ korsnaga sann.

Jõulopuulpääväl, vana-aasta õdago, munapühipuulpääväl, suvistõpühipuulpääväl ja jaanipääväpuulpääväl suitsiva küläh kõik sanna.

Kelle sann suidsaś kõgõ rohkõmb, olĺ kõgõ parõmbidõ nätä külmä ja tuulõvagadsõ ilmaga. Mi, latsõ, sis toda vahemigi. Terve külä sanna olli mi kodotalost häste nätä: ollimi küläst väläh ja nurmõ-nurmõveere olli võsost puhta.

Keväjä olĺ iks nii, õt ku trehvsit sannast müüdä minemä, koh õkva liha suitso, tundsõt hääd suidsoliha lõhna. Toda jakko nikani ku küläh jakko lihha.

Õt suidsosannah lihha suidsota, olĺ iks vaia tiidä, midä ja kuis tetä. Tuuao inemise noid nippe tiidse ja näil es juhto kah midägi. A üts miis nägi külh, kuis imä lihha suidsoť, a tegi iks ummamuudo ja õnnõtus olĺgi käeh.

Tä pandsõ liha rippo ka keresse kotsilõ, midä tii es kiäki, kes veidikesegi suidsotamisõ säädüisi tiidse. Keressekotus lae all pidi vaba olõma tuuperäst, õt sääl om kuumus kõgõ kõvõmb ja lihast nakkas rasõv vällä juuskma. Ku rasõv kuuma keresse pääle tsilgus, lätt palama.

«A ma panni kivele pleki pääle!», targuť miis peräh, ku palanu olĺ nii liha ku sann. Plekk pästä-s rasvapalamisõst. Esiasi olnu sis, ku pleki asõmõl olnu vann ja tuugi korgõmbah keressekivest.

A häbü küläh mitmõkõrdnõ: külä edimäne sannapalang ja viil – miis paloť nii uma ku ka naabrinaasõ liha är!

Poissõ vemp lõppi hallõlt

Aig olĺ inne märdsikiudutamist. Koskilt Ingerimaalt tulĺ mi küllä imä kolmõ tütrega, väega puhta ja tüüka inemise. Saiva eloasõmõ ütte jõukabahe tallo.

Latsõkõsõ-sõsarõ olliva väega üttehoitja. Kõgõlõ otsa tsusõva (muidoki soomõ keeleh) küläpoiskõisi: «Noh, *pojanhuska* (poiskõsõvolask), kunas saat mehepüksi jalga?» Suurõmbit poiskõisi muidoki ai tuu jutt vihalõ: a näil ollivagi jo viil jalah püksi, mis küündüvä õnnõgi allapoolõ põlvõ!

Külätsura märgevä kokko: teemi noilõ *tyttömäinen*ile är 1:0! Ku imä lätt ummi ilosidõ tütridega puulpääväl sanna, läämi sannavüürüste ja toomi näide rõiva är!

Puulpääväl olli poiskõsõtsura aigsahe sanna lähkoh haina seeh kõtulõ. Ku kuulsõva, kuis visati keressele lõõnõt ja naati vihtlõma, sis tahtsõva tuu helü vaŕoh rõiva sannavüürüsest är võtta.

Kõgõ suurõmb ja julgõmb tsura karaśki haina seest vällä ja sannaussõst sisse. A tä tegi via, midä tiiä es arvadagi. Sannavüürüse uss olĺ määrmäldä ja tuu tegi kiidsmise hellü.

Toda hellü kuuliva ka sannahollõja naasõ. Tsura sai külh pingi päält üsätävve naisi rõivit kanglihe ja panď noidõga ussõst vällä. A üüsärk sattõ poiskõsõl kangli alt nii pikält vällä, õt ots jäi jala ala ja poiskõnõ sattõ maaha.

Kõgõ vanõmb suumlasõlatśkõnõ taibaś olokõrda, haarsõ käskoga kuuma vett ja tõugaś sannaussõ peräni valla. Ihoalastõ, käskotäüs kuuma vett käch, juusk tä poiskõsõlõ perrä ja esi täniť kõva helüga: «P...s tsui poiskõist!!!» Visaś käskotävve kuuma vett poiskõsõlõ sälgä. Tsura jätť rõivapuntra sinnäpaika, niudsahť ja pagõsi kavvõmbahe. Tõõsõ tsura panniva ummakõrda sanna mant juuskma, a panõva-s toda tähele, õt sanna ümbre olli nõgõsõpuhma: panniva noist läbi...

Peräh kõnõldi küläh, õt tuu suurõmba tsura imä olĺ kaivanu: «Kuradi soomõlita olõs latsõ är tapnuva!» ja poiskõsõ sälgä määriti kats nädälät hapnõ koorõga.

Tõisi tsurrõ imä kõnõliva: «Mi poiskõisil tegüsi kurõsaapa!» ja ka noid jalgo määriti ja possotõdi hapnõ koorõga, inne ku tervest saiva. Külätsura julgu-s inämb latśkõisi poolõgi kaia nii kavva, ku nä ütskõrd mi küläst är lätsi tõistõ paika.

Lihahimo panď pää tüüle

Ma olli kinoh autojuht. Mi tüü alosť õdago ja lõppi iks üüse. Ütskõrd keväjä naaś imä sannah lihha suidsotama. Õdago, inne tüühüminekit kanni ma liha sanna ja panni reste pääle ritta. Imä tegi tulõ keresse ala ja ma esi lätsi Vinne riigi tüüd tegemä. Tagasi sai muidogi ilda üüse. Jäi magama ja magasi kõvva, ku kuuli, kuis imä hõigaś: «Tulõ üles, sannah keres lajah, mul olõ-i kohegi tuld tetä!».

Tiidse külh, õt keres olĺ viledsä püsümisega, a mõtli, õt lihasuidso pidä vasta. A võta näpost! Lätsi sanna: sann lämmi, liha päält joba illos pruun, esiki hää suidsoliha lõhn, a nukah suur savikivi ja keresekivve unik, sääl vahel viil hõõgavit hütsi!

Proovõ kivve, tävveste kuuma. A saa õs ummõhtõ puulsuitsonut lihha sanna jättä! Topõ sis mito paari villatsit kindit kätte ja naksi noid kuumõ kivve sortma. Korssi kivve vahelt savitükü kokko ja panni pangi ligonõma. Saigi määnegi mökin, midä sai kivve vahelõ panda.

Riigitüüle tulĺ är üteldä. Tei tüüd üü läbi. Hummogu pääväõsõngu aigo sai sannast vällä ja imä vahtsõst keresse ala tulõ tetä.

Peräh kõnõldi ka mi sannast küläjuttõ: «Näet, Kustal sattõ tsilk rasva keresse pääle – palli är liha ja sann, a Jõksil sattõ kints lihha keresse pääle, juhto-s midägi – keres lätś õnnõ lakja!»

Mi külä 21st suidsosannast om käümiskõlbligust jäänü õnnõ neli (üts om mu uma). Ja esiki nuu neli ei suitsa kõrraga ei jõulopuulpääväl, ei vana-aasta ega jaanipääväl puulpääväl...

JÕKSI ADO

Edimest kõrda

Ilma edimeseta
ka es olnu tõist.
Lihtne matematika –
egääuts taad mõist.

Võro mehe tulliva
panni kokko pää.
Perrä naasõ tulli ka
mõtõ saiõ hää.

Süäme kõigil põksma pand'
UMA PIDO idee.
Uma rahvale tä and'
suurõ alguse...

Kinäl Võro-Kubijal
pido peetüs sai.
Pikki pedäjide all
rahvast oll' – oll' mai.

Koori lauli kõvasti,
lõõtsu tõmmati,
helü kostu taivani,
kandlit mängiti.

Sõs ku pido otsa sai –
pilli kotti panti.
Mõttõampluaa nii lai,
liiku tõistõ kanti.

UMA PIDO nummõr kats
põrkus Põlva poolõ.
Intsikurmu illos plats
haukas au ja hoolõ.

Teppo lõõdsa logo all
pidomõõtu võetas.
Uma murdõkiilne laul
rahva rinda jäetäs.

SÄINASTI ENNO

Taivaskoda – Põlva kihlkunna kõgõ vägevämb paik

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

«Suur Taivaskoda om seo kandi kõgõ vägevämb kotus, mille kotsilõ om ka hulga perimüst alalõ,» tiid Kaasiku Tiit, kiä kõrraldas inne Umma Pito, 20. lehekuu päävä huviliidsilõ matka Põlva maakunna luuduslikkõ pühäpaiku kaema. Päiv inne pito lauldas Suurõn Taivaskuan Uma Pido tulõlõ vägi sisse.

HARJU ÜLLE PILT

Suurõn Taivaskuan om hää ja väkev tunnõ nii Kaasiku Tiidul ku ka palľodõl tõisil inemiisil.

300 miljoni aastaga vannunõ liivakivisain, Suur Taivaskoda korgus uhkõlõ taivahe. Ahja jõõ vesi tsolisõs tassakõistõ vana annikivi (ohvrikivi) ümbre.

Kaasiku Tiit kõnõlõs, et millegiperäst om silt hoobis tõsõ kivi mano pant. A Tiit arvas, et las tuu ollaki nii, olõ-i egälütel kah õkvalt sildi perrä vaia tuud teedä. Ku om õigõ huvilinõ, külh tälle õigõ kivi kätte näüdätäs.

Ku 300 aastaga iist Põlva kerikherri käest küsti, et kas näide rahvas iks kerikun käü ja kas ka midägi keeletüt tege, sis nuu kaibsi: käävä Taivaskual ohvõrdaman! Taivaskuan om ka sõapaon oltu.

«Edimädse Eesti aol kääüti kerikun är, sis võeti rahvas kokko ja tulti Taivaskotta pito pidämä,» ütles Kaasiku Tiit. «Inemise tundsõva, et sääl olľ hää olla ja piä es vaivas kümme kilomiitret jalaga paiga pääle tulla.»

Tõnõ väega pühä kotus Taivaskuan om Imäläte. Kaasiku Tiidu teedä ommaki seo kandi pühäpaiga päämidselt ohvrilätte, -kivi ja -puu. «Põlva kandin om viil umaperäne ja esierälidselt tähtsä Tennüse-teema: Tennüsele om annõtõt ja ohvõrdõt,» kõnõlõs tä. «Inemiisil olľ vaia iks ka luudusõjumaliga läbi kävvü.»

Egäl küläl uma pühäpaik

Umal aol olľ pühäpaik hariligult korõmba kotussõ pääl. Põlva kandin om Vanakülän sääne vana kalmatukotus, kon kääüti ohvrikadaja man ohvõrdaman, inämb teedä omma ka Valgõsuu ohvrikivi ja Mamastõ Silmäläte. Palľodõ tallõ man om olnu uma pühä aianukk, kivi vai puu. Ka Tiidu hindä talo man om pühä puu – tamm, kohe om pikne sisse löönü.

«Et nii Põlva liin ku maakund omma kuulutanu seo aasta perimüskultuuri aastas, sis saigi vällä pakutus matk luuduslikkõ pühäpaiku pite,» kõnõlõs Kaasiku Tiit. Matka vidä timä veli Ahto, kiä om Tarto ülikooli luudusligõ pühäpaiku keskusõ juht.

Mi kandi luuduslikkõ pühäpaiku piaaigu ei olõki uuritu. Puhtalt hindä huvist om Kaasiku Tiit kirändüsmuusõumi paigaperimüse arhiivist noidõ kotsilõ teedüst otsnu. Täpse kotussõ kimmäs tegemine ollõv küländ rassõ. Jõõvangu vai mäekundi kotsilõ om arhiivin teedüs vana nime perrä, a vanno nimmi tiidjit jääs kõgõ veidembäs. Noid inemiisi, kiä mõistva õkvalt pühäpaika juhata, om peris veidü.

Vägi Uma Pido tulõ sisse

Ütitsele Uma Pido tulõ hoitmisõlõ ja tulõ sisse väe korjamisõlõ Suurõn Taivaskuan oodõtas innekõkkõ inemiisi, kiä tahtva üten lüvvä: laulda, pilli mängi vai juttõ kõnõlda. A võiva tulla ka tõsõ huvilidsõ, ku pidävä kinni luudusligu pühäpaiga kombist: käävä eelmädsel päävä sannan är ja hoitva ka uma vaimu puhta – mõtlõsõ õnnõ häid mõttit.

Tuu ettevõtmisõ kõrraldamisõ jaos tulľ küssü lupa keskkunnaammõdi käest. «Ainukõnõ asi, millega nä peri es olõ, olľ annipailu köütmine puiõ külge,» ütles Kaasiku Tiit. Annipaila, langakõsõ köütmine puu külge ja tuu man uma soovi ütlemine om vana kommõ. Tuu pailakõnõ köüt inemise pühä Taivaskuaga. Ku tuud kommõt naati är unõhtama, naksi inemise tuu asõmõl umma nimme Taivaskua sainu sisse kraapma. Tuud pidävä väega jälles nii maausulidsõ ku ka keskkunnaammõtnigu.

«Uma Pido tulõhoitminõ Taivaskual võissi käändä inemise mõttõ tuu pääle, kuis tä piässi hinnäst sääl üllen pidämä,» arvas Kaasik. «Mi saa-i jo nimekraapmist kuigi är hoita, a pakumi vällä, et inemine võissi tuu asõmõl köütä üte väiku pailakõsõ, üteldä uma soovi ja jättä nii uma jäle pühäpaika maaha.» Kaasiku Tiit luut, et peräkõrd jääse keskkunna-ammõtnigu tuuga iks nõuhtõ.

Ku inemisel om uman kodotalon pühä kotus alalõ, a tä tahassi tuust inämb teedä saia, sis või küssü nõvvo Maavalla kua vanõmba Kaasiku Ahto käest. Ka kodolehe maavald.ee pääl om hulga teedüst üllen.

Vällä om ant luudusligõ pühäpaiku raamat. Mineväaasta olľ Maaülikoolin loengusari, tuu lätt edesi ja sarnanõ sari tulõ ka Tarto ülikoolin.

Uma käe pääl saa teedüst otsi kirändüsmuusõumi arhiivist, kon om üts maailma suurõmb paigaperimüse kogo.

Kaasiku Tiit om esi Virumaa miis, kedä vaimnõ ilm, luudus ja uma juurõ omma nuurusõst pääle köütnü. Mi kanti trehväś tä tuuperäst, et sai Räpinäl tüüd aiandusõ pääl ja ka teno umalõ naasõlõ Annelile. Parhilla om Kaasiku Tiit RMK Põlva valla perändkultuuri kirjapandja.

Pulma 60 aastat tagasi: tapõti vasik ja juudi hanśat

SAARÕ EVAR

Lehekuu edimädsel päävä peie briljantpulmõ Fastrõ Vilma (86) ja Alfred (88) Saru külä Mäe-Matsi talun.

Parhillaki olõ-i kummagi tervüsel midä hullu hätä, kuiki viimädse kümne aastaga seen, miä kuldpulmõst müüdä om, om rahuliidsi päivi hulgan olnu ka mitu haigõmajan olõkit ja suurt murõtamist. A iks om ilustõ tagasi tultu ja ütist elämist edesi elet, latsi, latsõlatsi ja külärahva rõõmus.

«Ma teile ütli, et kümne aasta peräst näemi! » rõõmusť naabrinaanõ ja Vilma sõsaratütär Jasulisõ Eve. «Ti sõs es usu minnu, a nüüd ma ütle teile iks, et kümne aasta peräst näemi!»

Pulma 1950. aasta keväje olli nii vaesõl aol, et Vilma meelest noist ei olõki ei suurt midä kõnõlda. «Iks juudi tuud vanna kurja, kas sõs mõnõ poodinapsu olli. Idikiä tuukõrd tuud puskarit tekk, Aat?» arutas tä. Aat ka ei mäletä, kiä puskarit tekk, a muidu omma juhtumisõ häste meelen.

Kats päivä inne laulatust sõidõti Kuudsilõ Mõnistõ vallamaja manu registiirmä. Olõ-õs määnestki pidulikkust, taluvankriga minti ja vahtsõmbin egäpäävärõivin.

Sekretär Linnu Eedi olľ joba mitu värskit nuurpaari raamatudõ märknü ja pakutust napsust küländ paras poiss. «Pankõ sõs karaski ütte kappi ja jala üte lavva ala,» olľ tä Vilmalõ-Alfredilõ pääle allkirä andmist ülnü.

Vallamajast tagasi sõitõn tõmmaś vana Beek silla pääl nööri ette ja nuu olli auvärte. Tuud es mõistõta uuta ja viingi olľ kodu unõtunu. Õnnõs olľ sõsaramehel Riihärdil 25 ruublit karmanin, sis annõti tuu. Ao olli muutunu ja üten noidõga ka kombõ.

Vilma neiupõlvõn olli ollu tõsõ ao, ku Saru rahvamajan etendedi operetti ja Vilma mängse kõgõsugumaidsi ossõ. Kõgõ rohkõmb miilde jäänü osa olľ Vestmanni tütär Matilde «Pisuhännän», kedä tunnõtun telelavastusõn mäng Anne Paluver. Viistõisku aastat varõmb istsõ Alfred üten koolipingin vallakirutaja poja Kolga Raimondiga, kinkast perän sai kuulsa eesti kiränik Roodsin.

Tiatritegemisega üten tulõ Vilmalõ kõgõ miilde veli Kalju, kiä olľ viil parõmb komõjant. Üten osan tekke tä, nigu mängissi viiulit, kuiki tegelikult es mõista. Pillihellü tekk kuulmeistre lava all mulgun, a rahvas mugu imehť, et kost poiskõnõ nii häste mängi mõist. Ku vendläne sisse tulľ, olľ rahvamajan tiatri ja Vilma mängmän. «Kagah, konh mu sõsar om!» hõigaś saalist Kalju, kiä olľ viina saanu. Varsti pääle tuud olľ Kaljul sõtta minek ja sõtta tä tapõtigi, Saarõmaalõ Tehumardilõ.

SAARÕ EVARI PILT

Fastrõ Vilma ja Alfred briljantpulmapäävä.

Järgmine päiv pääle registriirmist valmistõdi pulmõ. Vasik olľ tapõt, tuust sai piä kõkkõ, midä lavva pääle panda. Piinüt leibä ja saia tetti. Vanna kurja olľ aet. Tsukrupeedisiirupist küdseti vehveriid (prääänikit). Makussöögis olľ viil kissel. Poodist es saa tuul aol midägi. Laulatusõlõ läťś Vilma 1946. aastagal tettü leerikleidiga. Mõni aastak pääle pulmõ, ku sündü poig Hanno, sai tuustsamast kleidist latsõlõ ristmisekleidi.

Laulatusõpäiv 1. mai olľ riigipühä. Mehkal Mõnistõ jaaman saisõ liinibuss, minkal tuul päävä tüüsõitu es olõ. Papa olľ bussijuhi är kõnõlnu ja pulmasõit tettigi bussiga Harglõdõ. Ku minti, sattõ lumõlörtsi. Inne olľ kerik ja pääle tuud paaripandminõ. Ku kerik vällä lüüdi ja rahvas kerigu ette kogusi, tulľ päivgi vällä ja lämmisť keväjädse väega. «Või ku illus pruut!» üteľ kiäki võõras. Vilma kuuldsõ tuu är, kukki tuu es olõ timä kõrvulõ mõtõld.

Inne pulmõ opaś ristimä Vilmat, et ku altari ette saat, saista peigmehele nigu kogõmalda jala pääle. Sõs saabõv naanõ eluaig mehest üle olõma. «Ma pidi tuud asja pään kõikaig, a is tahtu, iks jäti saistamalda,» tunnistas Vilma. Või-olla tuuperäst omgi õnnistunu nii kavva kuun ellä.

Aholämmi

Karula vanõmba käsitüü pildiraamat

Karula kihlkunna vanõmba käsitüü kotsilõ om vällä tulnu vahtsõnõ pildiraamat. Sääl seen om pilte ja seletüisi rõividõ, anomidõ, söögi- ja tüüriistu kotsilõ. Aśakõsõ omma peri Valga muusõumist ja Eesti rahva muusõumist, mõnõ ka paikligõ inemiisi käest.

Raamadu kokkosäädjä Karula Hoiu Ühing tahtsõ, et tuud kaiõn saasi teedä, määnest käsitüüd om Karula kandin tettü. Käsitüütegijä võinu säält kah häid mõttit saia.

Raamatukõsõ saava hindäle Karula kihlkunna kooli, latsiaia, raamadukogo, valla, ütistü ja käsitüütegijä.

Raamadu tegemist tugi SA Kodanikuühiskonna Sihtkapital.

UL

Üts hää Võromaa asi

VÄHESOO LUULE

Päält kultuurikuuli saadõti Laine Võromaalõ tüüle kultuurimaja juhatajas. Nuur kulturnik panti elämä Poosi talo pernaasõ Senta tarõnukka. Aasta olĺ sis 1958.

Algusõn olĺ Lainel väega rassõ maal ellä – olĺ pümme ja külm. Vahepääl tulĺ nii väkev liinahimo pääle, et Laine astsõ 15 kilomiitret Võrolõ ja tagasi. A elo lätś edesi – nuur inemine löüdse sõpru-tutvit ja nakaś tegemä rahvatandsutsõõri ja pidosit. Ja tulĺ tuu illos päiv, ku Lainelõ astsõ mõtsa vahel vasta Aadu. Aadul olli tsäbrän hiusõ, sinidse silmä ja tsikli. Ja Laine süä sulli. Nii olĺ Aadul pia sagõhõlõ Poosilõ asja.

KOHA PRIIDU TSEHKENDÜS

Olĺ illos päiv. Laine ai ratta vällä ja pandsõ aida saina viirde. Võrol olĺ tulõman rahvakunstiõdak, pidi viil tandsupruuvi tegemä. Pernaanõ Senta olĺ suppi lämmistänü ja kutsõ: «Tulõ, latsõkõnõ, süü kõtt inne tüüleminekit täüs, sis jõvvat tandsi!»

Nii sei Laine köögin hernesuppi, ku köögiuss prähvähtü vallalõ ja Aadu linnaś sisse: «Jätä tuu supp kos tuu ja tõnõ, tulõ kae, mis ma sullõ tõi!» Laine lei luidsa kolksuga lavva pääle ja juussõ Aadu perän ussõst vällä. Istsõva puhma taadõ kraaviperve pääle ja Aadu kraamsõ puust uma varandusõ vällä. Tuu olĺ eederiputõl! Jummal tiid, kost tä tuu kätte olĺ saanu. Esi kitse: «Taa om üts väega hää Võromaa naps, kiä tuud juu, nakkas egäsugutsit asju nägemä, perän näet, ku põnnõv om olla!»

No ku tõnõ nii üteĺ, tulĺ pruuvi! Laine pitsiĺ silmä kinni ja võtsõ üte klõmagu. Silmi iist lätś valgõs ja sinitses, kõgõpäält linnaś tõistpiten kraavi hää Võromaa asi ja lämmi hernesupp takkaperrä. Laine lei silmä vallalõ ja üteĺ Aadulõ kõva helüga, mis tä «hääst napsust» arvas. Aadu kattõ kõgõ eederipudõliga kodo poolõ ja lätś mitu hääd päivä, inne ku tä jälki Poosilõ tulĺ.

Nii sai Laine teedä, et kõkkõ, midä Võromaal kõvva kitetäs, massa ei puttu, võtsõ saina veerest ratta ja lätś kultuurimajja rahvatandsu oppama.

Värnik võitja, Laar kaotaja

RUITLASÕ OLAVI,
kohtumõistja

Laarpoiss lubasi suvõl habõna maaha aia, ku eurot tulõma ei piässi. Tuu om naĺakas, et üts poliitik om õnnõ nii veitüga nõun riskmä. Meesterahvas aja õks habõnit, ma tii tuud egä kolmõ päävä takast, et mitte väega pulst vällä nätä, a mul ei olõ kunagi lolli mõtõt tulnu uma lõvvakraapmist eesti majandusõga köütä!

Ku Laarpoiss olõs euro nimel millestki tõsitsõmbast nõun ilma jäämä, olõs tuu riigimehelikumb. Ku eurot ei tulõ, sis muna maaha ja asi kõrran! Andsipil kah ja Paedul. Euro ohvris om sada tuhat tüüldäinemist lännü, tuu mõni paar munnõ es olnu tuu kõrval jo palĺo tahet?

Ma olõ euro puult. Elo lätt kallimbas ja tuu om hää. Elo piätki kallis olõma. Latsõ omma kalli, naanõ ja bendsin omma kalli. Tõsõ maailmasõa aigu olĺ elo otav, es massa midägi, kas sõs olĺ parõmb?

Näeti, Virumaa kanakasvataja nällüt̀ 8000 kanna surnus. Kana elo es massa sääl sentigi! Ma tahtnu, et Virumaad naatas Eestimaa Katõnis kutsma. Kannolõ ei olõ määnestki katusõorganisatsiooni ei midägi. Kanna ei peetä lemmikeläjäs, mine kanaga lemmikeläjide tohtri mano ja sinno kaias nigu ulli.

Elo om elo, esiki potililli ei tohe är tappa, kõnõlõmalda kanast vai inemisest. Ma olõ inämbäste budist. Ja elo om mu jaos pühä.

Inemine om luudusõ kruun, ime ja kõgõ suurõmb vara. Kaegõ odamiis Värnikut. Maailmameistri. Määne loomus! 2005. aasta 10. põimukuul heitse tä Helsingi maailmameistrivõistluisil vällä 1. kotussõ tulõmi 87.17! Järgmäne numbrilinõ tullõm olĺ joba aasta peräst 1. põimukuul 2006, ku Värnik sõitsõ 163 km/h kotusõ pääl, kon kõgõ suurõmb lubat kibõhus olĺ 90 km/h. Määne vorm!

A no käüdäs timäga ümbre halvõmbalõ ku Virumaal kannoga. Määritäs jälki puŕon pääga autosõitu päähä, kuigi Andrus üteĺ Elo24-le tävveste selgele ja eesti keelen: «*Paska pole mõtet ajada. Mine p...i! Mul on eralennukid, mul pole juhilube vajagi!*»

2006. aastagal üteĺ tä Raadio 2 saatõn «Ülekuulamine» aoluulidsõ sõna: «*Kanter pole keegi!*» Inemise naari, a aśalda. Kiä viimätsen naard, naard parõmbalõ. Ku Kanter uma ketta kah 87.17 pääle visanu, sõs võinu tä kiäki olla. Mis vahet tuul kettal ja odal õks nii palĺo om? Ja ku sa, Kanter, viskatki ütspäiv 87.17 ja maailmarekordi, sõs ku sul rekordi kõrvalõ üttegi erälinnukit panda ei olõ... sõs ei olõ sa õks mitte kiäki!

Värnik ei olõ kaotaja. Ausalt üldä, ega Kanter kah olõ-i. Ainukõnõ, kellel millestki ilma jäiä om, omgi siin õnnõ Laari Mardikõnõ uma habõnaga.

Latsilõ

Vastussõq saatkõq Tartu 48, Võro liin 65609 Uma Leht vai info@umaleht.ee.

Manoq kirotagõq uma nimi, vannus, aadrõś ja telehvoninummõŕ. Vastajidõ vaihõl loositas vällä võrokeelitsit latsiraamatit vai kasette ja Uma Lehe klepse.

29.05 peetäs Põlvan Indsikurmun tõist võrokeelist laulupito Uma Pido. Kaeq, midä Võromaa vanasõnnol om taa kõgõ kotsilõ üldäq! Saadaq vastussõq ärq ildampa 27. lehekuu pääväs!

A	D	E	H	I	K	L	M	N	O	P	R	S	T	V	Õ	Ä	Ö	Ü
æ	$	w	//	!	£	&	½	|	%	#	®	§	{	:	~	@	?	=

#!$% &?=$!£§ ®æ//:æ§{ ,
&@½½! :W§! æ|%½!{ .

//@@ %½ £~!£ ,
½!§ //æ®:æ §ææ{ .

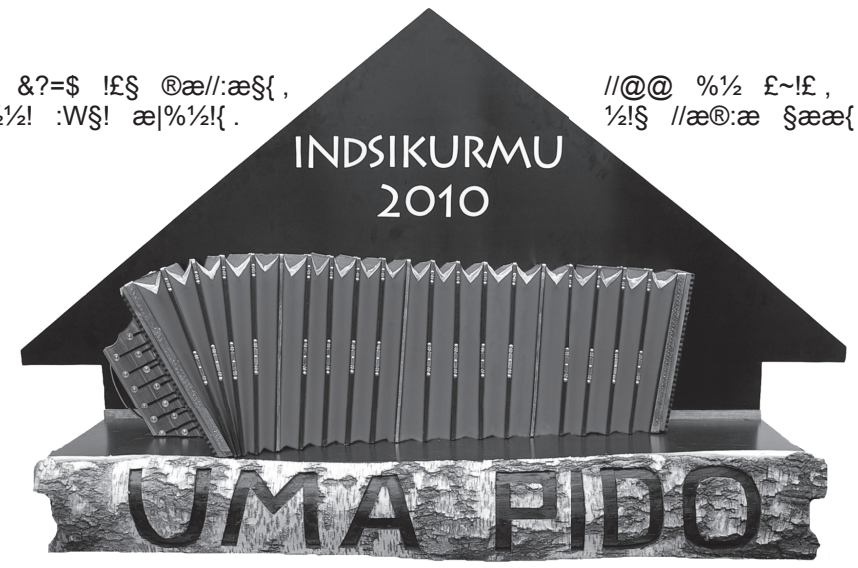

Mineväkõrdsõn mõistatusõn üteĺ imä: «Lats om tarõ ilo, põrss om muro ilo,» ja vanaimä: «Härmävitäi jätä-äi munna, nii lats ei jätä umma luttu.»

Avvohinna saa **Krimsese Karol-Ari (9)** Põlvast.

Kaeq võrokeelitsit Jussi-multikit: www.lastekas.ee → Jussi multikad → multikaq võro keelen!

Tossu Tilda pajatusõ

Tulõtõrjõoppus

Vanastõ tekk̀ tulõtõrjõütisüs päästoppuisi, kuis hinnäst ja umma varra (tuukõrd ülti: sotsialistlik umand) kaĥotulõ iist kaitsa. Sinnä oppusõlõ pidi egä asotus, kolhoos ja sovhoos saatma üte vastutaja inemise.

Mõni sai liina väega varra, et astõ inne õllõsaalist läbi. A sääl olĺ palĺo lõbusamb ku oppusõl olla. Ku mõni sääne inemine lööbäkil astmisõga ütskõrd tulõtõrjõmajja jõudsõ, oppus joba käve.

Oppaja, väega tunnõt vana pritsimiis Vaha Juuljus kai ussõst sissetulõjat üle prille ja üteĺ: «Nuurmiis, ma pallõsi mu tunni inämb tõnõkõrd vedrosaapidõga mitte tulla!»

Et Juuljus olõ-s sukugi kuri inemine, lõpõt̀ tä uma manitsusõ egä kõrd nii: «A ku sa vanõmbas saat ja kõva tüümiis olõt, sis las su käsi viinapitsiga käü lavva ja suu vahet nigu katõmehesaag!»

Mobla seerekundi vasta ei saa!

Ütspäiv trehvsi üte vanaimäga kodo poolõ minemä. Tii pääl seleĺ vanaimä, kuis nä talvõl latsõlatsõga sugulaisi puul olli ja mis sääl juhtu.

Vanõmba olli toolõ latśkõsõlõ kalli raha iist mobla ostnu. No muidoki võtt̀ lats tuu ilmadu uhkõ aśa maalõ kah üten. Ku tä lumõ seen mängse ja juussõ, kaoĺ tä mobla är. Hulgakõisi otsiti egält puult, a kallis kõnõlõmisõ riist olõs nigu õhku kaonu.

Järgmädsel pääväl lätś pernaanõ – tuu sugulanõ iks – pinni süütmä. Mobla olĺ pini söögikausin, õnnõ et hirmsahe är häüsendet ja jüret.

Selge tuu, et ehtsä seerekunt om pinile iks hulga meeleperälidsemb ku üts kunstmatõrjaalist kokkokäänet mobla!

Es kõlba pinile, es kõlba umanigulõ kah: mobla inämb hellü es tii.

Kuuluda

Kuulutusõ tel 78 22221, info@umaleht.ee

Osta

Vanno **autoakusit.** Tel 5617 6024.

Telli Uma Leht Võromaalt peri sõbralõ, tutvalõ vai sugulasõlõ!
6 kuud – **60** kr, **12** kuud – **120** kr
Telli saa tel 78 22 221
Umma Lehte saa Võromaal ja Setomaal Lehepunkti müügikotussist, Tarto pääpostkontorist ja Talinast Ateena raamadupoodist (Roosikrantsi 6)

4. SUVISTÕPÜHHI
KÄSITÜÜ- JA MAALAAT
VERSKAH
23. 05 kellä 10–15

Laada pääle omma oodõdu käsitüütegijä, kasvõ ja maakauba müüjä

Pääväjuht om Kaha Kaido
Tulõ müümä, ostma, kullõma, kaema!

Teedüst saa tel 796 4712 vai 529 1619.

URBANIPÄIV 2010

21.05 kell 20 Urvastõ kerikun
Johansonõ kontsõrt
(Kärt, Ants, Jaak ja Mart)
Pilet 80 kruuni vai 2 urbanit*

22. 05 Urvastõ pastoraadi pargin
Urbanipäävä laat

8.00 Võrukiilne palvus Urvastõ kerikun. Opõtaja Salumetsa Üllar
8.15 Urbanipäävä laat pastoraadi pargin
- Müvväs käsitüüd, paiklikku süüki, öko-kraami, kasvõ
- Opitarõ latsilõ (vilepill, pärlitüü, lavva-peele) ja suurilõ (seto kirä pakutrükk)
- Laadasupp, pannkoogi, parõmba kodoveini valiminõ
- Õnnõluus
- Kirbuturg (ku tahat vanna kraami müvvä, kõlista Sirjele tel 5565 5011)
- Mängitäs pille, laulu löövä Anto ja Marko Haapsalust

12.30 Võro Kreutzwaldi gümnaasiumi segäkoori kontsõrt
Urvastõ kerikun (massulda)

Laata saa rahaga tukõ (tel 523 6697, Mariina)
Teedüs tel 520 6001(Airi), tel 523 6697 (Mariina) vai tel 529 2373 (Anne)

Tugõja: Urvastõ küläde selts, Urvastõ vallavalitsus
KÜSK Kodanikuühiskonna Sihtkapital

** Urban om Urvastõ kogukunnakaart, midä jaetas inemiisile, kes löövä üten Urvastõ valla talussil. Urbanne iist saa ka laada pääl õnnõluusi, suppi vai pannkuukõ osta vai minnä 22. lehekuul Pokukota kaema.*

2 nädälit värvihuuao alostusõni!
Alpina alostas 10 latsiaia värvmisega üle Eesti!
Värvi sa kah uma kodo üle, selle et õga 100kroonidsõ Alpina värvi vai muu kraami ostmisõga avitat sa 10 krooniga üten, et mi saanu kuun rohkõmb avita!
Vahtsõ värvi tuu latsiaida Caparoli vahtsõnõ värvisari Alpina
CAPAROL Alpina www.alpinacolor.ee Kodukiri Teeme ära!

Uma Lehe jaotaminõ tetäs ümbre!

Hää Uma Lehe lugõja! Vahtsõst kuust naatas Umma Lehte vahtsõt muudu jaotama. Leht nakkas täpsembält vana Võromaa ja Setomaa Eesti jao piiri seen käümä. Tuu tähendäs, et piimäkuust saa Uma Lehe ka ütsjago Valga maakunna Tõllistõ valla ja Tarto maakunna Meeksi valla inemiisi. Jaotamist tetäs ümbre ka Põlva ja Võro maakunnan.

NB! Ku sa, hää lehelugõja, piässi ilma jäämä 1. piimäkuu (1.06.2010) Umast Lehest, sis saat tuu numbri osta mõnõst Lehepunkti müügikotussõst. Ku tahat iks edespite Uma Lehe postkasti saia, sis kiroda info@umaleht.ee pääle vai kõlista tel 78 22221.

UMA LEHE TOIMÕNDUS